

మొగుడు

పెళ్ళిం వచ్చాడు

కా
కా
కా

యర్రంకెళ్ళి నాయి

యర్రంశెట్టి శాయి

మొగుడు - ఇంకో పెళ్ళిం
నాజులు

-: ప్రచురణ :-

ఆంధ్రప్రదేశ్ పబ్లికేషన్స్

3-2-57, శాతవాహన నగర్,

యల్.బి.నగర్, హైదరాబాద్-500 074.

ఫోన్ : 98482 64364

SRIMATHI SRIVARU
by Yerramsetti Sai

© with author

No part of this book may be utilized in any form or by any means including electronic recording or retrieval system without permission in writing from the publishers.

First Edition : 2011

Price : 150/-

Cover & Illustrations:

BABU

Published by:

INDRADHANUSSU PUBLICATIONS,

3-2-57, Satavahana Nagar,

L.B.Nagar, Hyderabad-500 074.

Books Available at:

Vishalandra Book House, Ph : 24744580

Navodaya Book House, Ph : 24652387

Navayuga Book House, Ph : 24754688

Indradhanussu Publications, Cell : 98482 64364

Telugu Book House, Cell : 9247446497

Ganesh Book stall, Dilsukhnagar, Cell: 9393804466

DTP & Layout

Hari : 9393 5254 61

H.No. 11-13-193/3/1-B, Near Astalaxmi Arch,

Dwarakanagar, Kothapet, Hyderabad-35.

Printed at :

S.P. Graphics.

Bagh Lingampally, Hyderabad, Cell : 93968 00098

మీరెక్కిన రైలు ఒక జీవితకాలం లేటా? మీ ఫ్రెండ్
పార్టీకి రమ్మని అంతులేకుండా పారిపోయాడా?
రెండు గంటలు ట్రాఫిక్ జామ్లో ఇరుక్కుని
గవర్నమెంట్ మీద మండిపడుతూ ఇంటికొచ్చారా?
ఇంట్లో సాఫ్ట్ వేర్ పెళ్లాంతో పైటింగయిందా? మీ బాస్
చెత్త జోకులేసి వాయించేస్తున్నాడా?
వీటికీ, ఇంకా ఇలాంటి చాలా మూడాఫ్లకు ఒకటే
రెమిడీ!

బెస్ట్ జోక్స్

టోటల్ రిలీఫ్ గ్యారంటీ

మొగుడు - ఇంకా పెళ్ళాం- వజ్రాలు

గోపాలావ్ కీ.. ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నమెంట్ కీ బొత్తిగా పడటం లేదు.

ఇది గోపాలావ్ అభిప్రాయం.

ఇది ఇవాళ్లి వ్యవహారం కాదు.

మొదటినుంచీ ఇంతే.

మాంచి ప్రిస్టేజియస్ రెసిడెన్షియల్ స్కూల్లో చదవాలనుకుంటే ఎందుకూ పనికిరాని పరమ నికృష్టమయిన గవర్నమెంట్ స్కూల్లో ఆడ్మిషన్ వచ్చింది.

అయినాగానీ గోపాలావ్ నిరుత్సాహపడక మిగతా అందరు స్టూడెంట్స్ లా కాపీలు కొట్టి పరీక్షలు పాసయిపోయాడు.

ఆ తరువాత అడ్డమయిన కంప్యూటర్ కోర్స్ ల పక్రటనలూ పేపర్లో చదివి మా కోర్స్ చదివితే మీ భవిష్యత్తు ఉజ్వలం అన్న స్లోగన్ కి పడిపోయి సంవత్సరంపాటు దేశంలోని అతి పెద్ద ఇన్స్టిట్యూట్ అని భ్రమపడిన ఓ సంస్థలో చేరి పాతికవేలు ఫీజుకట్టి కోర్స్ పూర్తిచేసి ఎందుకూ పనికిరాని డిప్లొమా ఇచ్చిన ఇన్స్టిట్యూట్ కెళ్లి మీ కంప్యూటర్ డిప్లొమా మీరు తీసుకుని నా పాతికవేల ఫీజు నాకిచ్చేయమన్నాడు.

అదేమిటి అని వాళ్ళడిగితే, నాకు ఉజ్వలమైన భవిష్యత్తు ఉంటుందని మీరంటేనే నేనీ కోర్స్ లో జాయినయ్యాను. ఏది ఆ ఉజ్వలమయిన భవిష్యత్తు? ఎక్కడ? సంవత్సరం నుంచీ మీరిచ్చిన పీ.జీ.డిప్లొమా తీసుకుని అడ్డమయిన ఉద్యోగానికీ తిరిగాను. ఈ కంప్యూటర్ డిప్లొమాలున్నవాళ్ళు వాళ్ళ ఆఫీసుల్లో పూర్ణంగా చేస్తున్నారని వాళ్ళన్నారు. కనుక ఇలాంటి బేవార్స్ డిప్లొమా నాకక్కర్లేదు. తీసుకుని నా డబ్బు నా కిచ్చేయండి. లేకపోతే యువతను మిస్గైడ్ చేసే ప్రకటనలతో మోసం చేస్తున్నారని కంజూమర్ కోర్ట్ లో వేస్తాను అంటూ బెదిరించాడు.

వాళ్ళతని మాటలు వినినవ్వుకున్నారు. తర్వాత పక్కకు తిరిగి నవ్వారు. ఆ

తర్వాత మోహం మీదే పగలబడి నవ్వారు.

పోనీ- నాకు ఆ చెత్త ప్రభుత్వం ఉద్యోగం ఇవ్వకపోతే పోనీ- అని మండిపడుతూన్న సమయంలో ప్రభుత్వం డిగ్రీ ఎనిమిదిసార్లు తప్పి రోడ్ల వెంబడి బేవార్లుగా తిరుగుతూ దాదాగిరి చేస్తున్న రాములుకి మంచి ఉద్యోగం యిచ్చింది.

“ఇంత మోసమా? సరే ఎప్పటికయినా నీ అంతు చూస్తా” అంటూ గోపాల్రావ్ ఓ చెత్త ప్రయివేట్ కంపెనీలో జాయినైపోయాడు.

ఆ తర్వాత అతను చారెడేసి కళ్ళున్న అందమైన అమ్మాయికోసం దేశమంతా తిరిగి చివరకు అలాంటి అమ్మాయి సీత అనే పేరుతో హైదరాబాద్ లోనే కర్నల్ కనకారావు ఇంట్లో పెరుగుతోందని తెలుసుకొని కర్నల్ కనకారావ్ సోమాజీగూడాలో నడుపుతోన్న కంపెనీలో అతి తక్కువ జీతానికి చేరి సీతతో ఫ్రెండ్ షిప్ చేసుకుని లవ్ లో పడేసుకున్నాడు. విషయం తెలిసి అప్పటికే ఇల్లరికం అల్లుడికోసం వెతుకుతోన్న కనకారావ్ గన్ పెట్టి అతనితో తన కూతురు మెడలో తాళి కట్టించాడు.

సీతా కాపురానికొచ్చిన మొదటిరోజు బెడ్ మీద కూర్చుని ఆమె అందమైన కళ్ళలోకి తన్మయత్వంతో చూస్తూ “అబ్బ! నీ కళ్ళు ఎన్న అద్భుతంగా వుళ్ళయ్...” అంటూంటే కావాలని డైలాగ్ మధ్యలోనే ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్ట్ మెంట్ పవర్ కట్ చేసింది.

అయినాగానీ తను డాబా ఎక్కి వెన్నెల్లో కబుర్లు చెప్పుకోబోతే, కార్పొరేషన్ వాళ్ళు ఎన్నో కోట్లు ఖర్చుపెట్టి పెంచుతున్న హైబ్రీడ్ దోమలు యిద్దరినీ చీల్చి- చెండాడి ఇంట్లోకి తోలేసినయ్.

ఈ గవర్నమెంట్ తో ఎప్పటికైనా తలనొప్పేనని సీతనీసుకుని హానీమూన్ కి కర్ణాటక రాష్ట్రం వెళ్ళామని రైల్లో బయల్దేరితే ఆ రోజు ఆ రైలుకి యాక్సిడెంట్ చేయించి బ్రతికున్న వారందరినీ బస్ లో మళ్ళీ హైద్రాబాద్ కి పంపించివేసింది.

అయినాగానీ గోపాల్రావ్ పట్టువిడవలేదు.

“సీతా! ఇవాళ మనం ఎగ్జిబిషన్ కెళ్ళాం. మొత్తం రాష్ట్రం కేంద్ర ప్రభుత్వాలు మన కెదురుతిరిగినా మనం వెళ్ళి తీరాల్సిందే. అక్కడ పవర్ కట్లు చేస్తారు వాళ్ళు. అయినా మనం ఐస్ క్రీమ్ స్టాల్లో మళ్ళీ కరెంటు వచ్చేవరకూ ఐస్ క్రీమ్ తింటూ కూర్చుందాం.

మిర్చి బజ్జీలు తింటూ జయింట్ వీల్ లో తిరుగుదాం. కూల్ డ్రింక్స్ తాగుతూ

రోమన్ కాజిల్ చూద్దాం. కాపీరీ షాల్ కొనుక్కుందాం, కొల్వాపురి చెప్పులు వేసుకుందాం.....”

సీత కిలకిల నవ్వేసింది.

“మనకు విలన్స్ లేరు ఎవరూ లేరు. ఊరికే అలా ఇమేజినేషన్లో కెళ్ళిపోకు” అంది సీత.

ఇద్దరూ ఎగ్జిబిషన్ చేరుకున్నారు.

అక్కడి వాతావరణం గోపాలావ్ కి మరింత ఉత్సాహం కలిగించింది.

రంగురంగుల లైట్లు, అందమైన అమ్మాయిలు, పక్కన బ్యూటీ క్వీన్!

“నేనూ మా ప్రెండ్ భవానీశంకర్ గాడూ ప్రతి సంవత్సరం ఎగ్జిబిషన్ లో భలే ఎంజాయ్ చేసేవాళ్ళం సీతా! అందమైన అమ్మాయిల వెంట పడేవాళ్ళం. కొద్దిసేపటికి వాళ్ళతో ప్రెండ్ షిప్, తర్వాత కలిసి మిర్చి బజ్జీలు తినటం, ఆ తర్వాత ఎవరి దారిన వాళ్ళు విడిపోవడం....” అతను ఇంకెంతసేపలా మాట్లాడేవాడోగానీ పక్కన వినేవాళ్ళెవరూ లేని ఫీలింగ్ కలిగేసరికి ఆదిరిపడి సీతకోసం వెతికాడు.

సీత వెనుకే నిలబడిపోయి వుంది.

ఆమె మొహంలో కోపం!

“సీతా! ఏమిటలా నిలబడిపోయావ్?” అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

“నాతో మాట్లాడకు. ఐ హేట్ యూ...” అందామె హఠాత్తుగా చేతుల్లో మొహం దాచుకొని ఏడ్చేస్తూ.

గోపాలావ్ ఉక్కిరిబిక్కిరయిపోయాడు.

“సీతా! ఏమిటిది? ఏం జరిగింది? నేనేం చేశాను....?” అన్నాడు భయంగా.

“ఇంకా ఏం చేశానని అడుగుతున్నావా? సిగ్గుండళ్ళురేదూ? ఇప్పుడే డాడీకి ఫోన్ చేసి చెప్పేస్తా- వచ్చి నన్ను తీసుకెళ్ళమని. ఇంక ఒక్క క్షణం కూడా నీ దగ్గరుండను” వెక్కి వెక్కి ఏడ్చేస్తూ, మధ్యలో ఏడుపు ఆపి విరుచుకుపడుతూంటే గోపాలావ్ నిశ్చేష్టుడై చూస్తూ వుండిపోయాడు.

ఇంత అందమైన అమ్మాయి లోపల ఓ చిన్నసైజు కాళికావతారం వుండటం అతనికి మింగుడుపడటం లేదు.

“ఏది ఫోన్ బూత్ ఎక్కడ? ముందు డాడీకి ఫోన్ చేయాలి” ఫోన్ బూత్ కోసం

నాలుగువేపులా చూస్తోంది.

“సీతా! ప్లీజ్.... ఏం జరిగిందో చెప్పు. ఎందుకింత కోపం వచ్చింది నీకు? నేను పొరబాటున నిన్నేమైనా అన్నాననా?”

“పొరబాటున కాదు- అలవాటుతోనే అన్నావ్! అమ్మాయిల వెంటపడటం నీ అలవాటని ముందే తెలిసివుంటే అసలు నీతో పెళ్ళికే వప్పుకునేదాన్ని కాదు. ఛీ.. ఎంత చీప్ మనుషులు! ఏ అమ్మాయి కనబడితే ఆ అమ్మాయి వెంటపడిపోవటమేనా? నువ్వేం జంతువు కాదుగదా! మనిషి.. అసలు- ముందు మా డాడీతో మాట్లాడాలి.”

ఆమె కోపం చూసి అప్పటికప్పుడే కొన్ని వందలమంది ఉత్సాహవంతులైన యువతీ యువకులు వాళ్ళిద్దరి చుట్టూ మూగారు.

“హలో సీతా! మై తుమ్హారా డాడీ బాత్ కర్ రహా హు! క్యా హువా బేటీ?” అంటూ అరిచాడొకడు వాళ్ళ మధ్యనుంచి.

అంత ఘొల్లుమన్నారు.

సీతకు మరింత వళ్ళుమండింది.

“బత్తమీజే! షరమ్ నై ఆతీ? అయ్ సా బాత్ కర్నేకో.....?” అంది పబ్లిక్ వేపు తిరిగి.

అంతా మళ్ళీ ఘొల్లుమన్నారు.

“సీతా! పద వెళ్దాం. జరిగిందానికి నేను సారీ చెపుతున్నా కదా... ప్లీజ్” అన్నాడు గోపాల్రావ్ కొంచెం గొంతు తగ్గించి.

“అదేం నడవదు. కాళ్ళమీద పడు” ఇంకెవరో అరిచారు జనంలో నుంచి.

మళ్ళీ నవ్వులు.

“షటప్! ఎవడ్రా వాగుతోంది?” షర్టు చేతులు మడిచి ఆ గొంతు వినిపించిన వేపు తిరిగాడు గోపాల్రావ్.

“ఎవడ్రా? మై సీతాకా బాప్ హురే... సీతా! ఆ... గలే లగ్జా” ఇంకోవేపు నుంచి ఎవడో అరిచాడు.

“అరే సాలే! సీతా కా బాప్ మై హు రే! సీతా! ఇదరావ్! మేరే గలే లగ్జా” అని ఇంకోడు ఇంకో వేపు నుంచి అరిచాడు.

“అరే పాగల్ ఏక్ సీతాకో దో దో బాప్ కహాసే ఆతేరే?” మరో గొంతు.

మళ్ళీ నవ్వులు, కేకలు, విజిల్స్.

ఆ గొడవతో సీత కోపమంతా తగ్గిపోయింది.

తన తెలివి తక్కువతనం వల్ల తామిద్దరి గొడవనీ ఎగ్జిబిషన్ కొచ్చిన జంటనగరాల ప్రజలంతా ఎంజాయ్ చేస్తున్నారన్న విషయం అర్థమైంది.

చప్పున గోపాల్రావ్ చేయి పట్టుకుని ఆ గుంపులో నుంచి బయటకు ఈడ్చుకుపోయిందామె.

ఇద్దరూ జనసమృద్ధం లేనిచోట ఆగారు.

“అయామ్ సారీ” అన్నాడు గోపాల్రావ్.

“తప్పు నాదే- అయామ్ సారీ” అంది సీత.

“ఇంకో అమ్మాయితో మాట్లాడినంత మాత్రాన నీకు అంత కోపం వస్తుందని తెలీదు సీతా.”

“నాకెందుకో మొదటి నుంచీ పొజెసివ్ నెస్ ఎక్కువ. మా డాడీ కేవలం నా ఒక్కదానికే రిజర్వ్డ్ అనే ఫీలింగ్ తో వుండేదానిని. పొరపాటున ఇంకెవరైనా మా డాడీ దగ్గరకు తీసుకుని ముద్దాడినా నాకు అమితమైన కోపం వచ్చేసేది. అలాగే మా మమ్మీ కూడా. అంతెందుకు? మా మమ్మీ మా డాడీని ప్రేమగా ట్రీట్ చేసినా అనీజీగా ఫీలయ్యేదానిని.”

గోపాల్రావ్ కి అర్థమైంది.

“పిల్లలందరిలోనూ వుండే ఫీలింగే అది. నథింగ్ అన్నేచురల్” అన్నాడు ఎందుకయినా మంచిదని ఆమెని సపోర్ట్ చేస్తూ.

“తమాషా ఏమిటంటే పెద్దయ్యాక అలాంటి ఫీలింగ్స్ నీ పోతాయని అనుకునేదాన్ని. కానీ ఇప్పుడు మరీ ఎక్కువయిపోయాయ్. మా క్లోజ్ ఫ్రెండ్ రాధకు పెళ్ళయిందీ మధ్య. అది వాళ్ళాయనతో క్లోజ్ గా వుంటే నాకెంత జెలసీగా వుండేదో చెప్పలేను. అది నన్ను మోసం చేసినట్లు, అంతవరకూ నాతో చేసిన గాఢ స్నేహం అంతా నటన అన్నట్లు ఫీలయ్యాను.”

“జనరల్ గా అందరూ అంతే.”

“ఇప్పుడు నీ గురించి కూడా అలాగే ఫీలవుతున్నాను. నువ్వు నా వాడివనీ, నా ఒక్కదానికే స్వంతమనీ, ఇంకెవ్వరికీ చెందవనీ, చెందకూడదనీ నా కోరిక. నువ్వింకే

అమ్మాయితో క్లోజ్ గా మూవ్ అయినా నాకు పట్టరాని కోపం వచ్చేస్తుంది. ఆ కోపంలో నేనేం చేస్తానో నాకే తెలీదు. నాకు తెలుసు - అంత జెలసీ, అంత ఆవేశం మంచిది కాదని. కానీ చెప్పాను కదా- అది నా వీక్ నెస్.”

ఆమె కళ్ళ వెంబడి నీళ్ళు తిరిగినయ్.

గోపాలావ్ ఆమె భుజం మీద చేయి వేశాడు అప్యాయంగా.

“దటసాల్ రైట్! జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఇంక ఆ విషయం ఆలోచించకు” అన్నాడు అనునయంగా.

“సన్నర్థం చేసుకుంటావ్ కదూ?” దీనంగా అడిగింది.

“నిన్ను కోరి చేసుకుంది ఎందుకనుకున్నావు సీతా! నువ్వు నా డ్రీమ్ గాళ్ వి. నా డ్రీమ్ గాళ్ ఎప్పుడూ అందంగా, ఆనందంగా వుండటమే నాక్కావలసింది. నీ ఆనందం కోసం నేను ఏమయినా చేస్తాను” కొంచెం సినిమా ఫక్టీలో అన్నాడు.

సీత అతని చేతిని మృదువుగా నొక్కింది.

“థాంక్యూ”

“ఇంక వెళ్దాం పద. చాలా స్టాల్స్ చూడాల్సి వుంది మనం.”

ఇద్దరూ ఆనందంగా మళ్ళీ నడవసాగారు.

జెయింట్ వీల్ మీద తిరగటం, మోటార్ సైకిల్ ఫీట్స్ చూడటం, చిలక మేజిక్ - అన్నీ చూసుకుంటూ తిరుగుముఖం పట్టాక జరిగిందో సంఘటన...

ఇద్దరూ కూల్ డ్రింక్స్ కోసం ఓ కూల్ డ్రింక్ షాప్ దగ్గర కెళ్తూండగా గోపాలావ్ రక్కున ఆగిపోయాడు. అతని గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. గొంతు తడారిపోయింది.

“ఏమిటాగిపోయావ్?” అందామె ఆశ్చర్యంగా.

గోపాలావ్ ఆ ప్రశ్నకు బాంబ్ పడిన లెవెల్లో రియాక్షన్ ఇచ్చాడు.

“ఆ.. అదా... అదీ... మరేం లేదు. మనం ఇంకోచోట కూల్ డ్రింక్ తాగుదాం- ఇక్కడేం బావుండదు” అన్నాడు కంగారుగా.

అతని చూపులు మాత్రం అటువైపు తిరిగి నిలబడి మరో అమ్మాయితో కబుర్లు చెపుతూ కూల్ డ్రింక్ తాగుతున్న రజని మీదున్నాయి.

ఆ పిల్ల తన ఖర్మ కాలి ఇటు తిరిగిందో తన బ్రతుకు ఆంధ్రప్రదేశ్ అయిపోతుంది.

అందుకే అక్కడి నుంచి పారిపోవాలన్న ప్లాన్ లో వున్నాడు.

“కూల్‌డింక్ ఎక్కడయితే ఏమిటి? బాగోపోదానికి వీడేం స్వంతంగా తయారు చేస్తాడా?” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది సీత.

“అవును. వీడు కల్తీ చేసి అమ్ముతున్నాడని మొన్నే పోలీసులు అరెస్టు చేశారు.”

“వాళ్ళందరూ తాగుతూండగా లేంది మనకేనా ఏమిటి? మళ్ళీ వెనక్కు నడవటం నా వల్ల కాదు- కాళ్ళు నొప్పులు పుడుతున్నాయి రా” అంటూ కౌంటర్ దగ్గర కెళ్ళి కూల్ డ్రింక్స్ అందుకుంది.

గోపాలావ్ గత్యంతరం లేక ఆ రజని ఒకవేళ వెనక్కు తిరిగినా తనను గుర్తుపట్టడానికి వీలుకాకుండా సైడ్‌కి నడవసాగాడు.

నిజానికి గోపాలావ్‌కి తెలుసు.

అతి తెలివిపరులూ, ఓవర్ స్ట్రాట్‌గా వుండేవాళ్ళూ, అతి జాగ్రత్త పరులూ ఖచ్చితంగా చావుదెబ్బ తింటారని.

ఎంతోమందికి ఎన్నోసార్లు ఆ విషయం ఎగ్జాంపుల్స్‌తో సహా తనే చెప్పాడు కూడా.

కానీ ఆ క్షణంలో మాత్రం ఆ రూల్ ఏ మాత్రం గుర్తుకి రాలేదు.

రూల్ గుర్తుకి రాకపోయినంత మాత్రాన చావుదెబ్బ తగలకమానదు కదా?

అంచేత మొహం పగిలేట్లు తగిలింది.

మొహం సైడ్‌కి పెట్టుకుని ఓ పక్కకు నడుస్తూంటే రజనితో మాట్లాడుతున్న పిల్ల చూసింది ముందు.

“ఏయ్ రజనీ! ఆ పక్షి ఎవరో చూడవే- చాలా పెక్యూలియర్‌గా నడుస్తున్నాడు. త్వరగా చూడు.... మళ్ళీ మిస్ అయిపోతావ్” అంది రజనితో.

రజని పూర్తిగా వెనక్కు తిరిగి ఆ విడ్డూరం చూసింది ముందు. తర్వాత.....

ఆ విడ్డూరం తాలూకూ మొహం చూసి ఆనందంతో ఒక్క కేక పెట్టింది- హోయ్! గోపాల్” అంటూ.

గోపాలావ్‌కి ఆ కేక వింటూనే ‘హా సీతా’ అని మారీచుడు అరుస్తున్న ఫీలింగ్ కలిగింది. తనకు ఇంచుమించుగా మూర్ఖ వస్తున్నట్లనిపించింది.

గాబరాగా సీత రియాక్షన్ ఏమిటా అని చూశాడు.

సీతా షాక్ తిన్నట్లు చూస్తోంది.

ఆమె నమ్మలేకపోతోంది. ఇంకెవరో అమ్మాయి 'హాయ్ గోపాలావ్' అంటూ అరవటం.

చప్పున సీత దగ్గరకు చేరుకుని కూల్డ్రింక్ తీసుకున్నాడు.

“సీతా! నీకో సంగతి చెప్పానా? జాన్సన్, నికొల్సన్, విల్సన్- అని ముగ్గురు బ్రదర్స్ వుండేవాళ్ళు ఆ రోజుల్లో. అంటే మేము కాలేజీ చదివే రోజుల్లో. ఓసారేమయిం దనుకున్నావ్? జాన్సన్, విల్సన్ కలిసి నికొల్సన్ అపోజిషన్ గ్రూపులో వున్న కిషన్, మోహన్, భూషణ్ని ఎటాక్ చేశారు. అప్పుడు రాజేష్, గిరీష్, శిరీష్లు నికొల్సన్ని కిడ్నాప్ చేసి- జాన్సన్, విల్సన్ని భూషణ్, మోహన్ రూమ్లో పెట్టారు. ఈ సంగతి తెలిసి జాల్సన్, విల్సన్లు- రాజేష్, శిరీష్లను కిడ్నాప్ చేసుకెళ్ళి భీమేష్, ఉమేష్, రమేష్ రూమ్లో వుంచారు. కానీ రాజేష్, శిరీష్ల అన్నయ్య మహేష్ తన గ్రూప్ జగన్, మదన్లను తీసుకొచ్చి.....”

అలా ఎంతవరకూ చెప్పేవాడోగానీ రజని ఆనందంగా వాళ్ళిద్దరి మధ్య కొచ్చేసింది.

“హాయ్! ఏమైపోయావ్ ఇన్నాళ్ళూ?” అంది ఉత్సాహంగా గోపాలావ్ పర్చు తాలూకూ బొత్తాం నిమురుతూ.

గోపాలావ్కి కొద్ది క్షణాలు మాట రాలేదు. చెమటలు పట్టేసినయ్.

ఆమె చేతిని గొంగళి పురుగుని తీసిపారేసినట్లు విదిలించికొట్టాడు.

సీత మొహంలో ఎక్స్ప్రెషన్ క్షణక్షణానికీ భయంకరంగా మారిపోతున్నాయి.

“ఎక్స్క్యూజ్మీ- హూ ఆర్ యూ?” అన్నాడు రజనిని జీవితంలో అదే మొదటిసారి చూస్తున్న ఎక్స్ప్రెషన్తో.

ఆపదల్లో ఇరుక్కున్న సమయాల్లో భారత ప్రజలు ఇంగ్లీషులో మాట్లాడితే ఆ ప్రమాదాల నుండి తప్పించుకుని బయటపడే అవకాశాలు ఎక్కువగా వుంటాయని గోపాలావ్కి దీప్తకుమార్ ఓసారి ఇంగ్లీష్లో లెక్చర్ యిస్తున్నప్పుడు చెప్పాడు.

ఆ తర్వాత ఒకటి రెండుసార్లు ఆ సూత్రాన్ని అమలు చేసి అది నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజమని ఋజువు చేసుకున్నాడు గోపాలావ్. అందుకే ఇప్పుడు ఇంగ్లీషులోకి వచ్చేశాడు.

“వ్వాట్? హూ ఆర్ యూ? ఒక్క నెల రోజులు కలుసుకోక పోయేసరికి

వ్యవహారం అంత దూరం వచ్చేసిందా?” ఆశ్చర్యపోతూ అందా పిల్ల.

సీతకు ఆ దృశ్యం చాలా ఆసక్తికరంగా కనబడుతోంది.

తనింతకు ముందు చూసిన డిటెక్టివ్ సినిమాలకంటే కూడా చాలా బావున్నట్లనిపిస్తోంది.

“అయామ్ సారీ! మీరు వేరెవరో చూసి ఇంకెవరో అని నన్ను అనుకుని... ఊహ... అలాక్కాదు. నేనెవరో అనుకుని ఇంకెవరో చూసి నేననుకుని వేరేవరినో ఇంకెవరో అనుకుని నన్ను.. ఊహ... ఇలా కూడా కాదు. నన్ను చూసి ఇంకెవరో అనుకుని మాట్లాడుతున్నారు - దేరీజ్ సమ్ కన్ఫ్యూజన్” అన్నాడు సీత తన మాటలు నమ్ముతుందో లేదో క్రీగంట చూస్తూ.

“ఓహో! అయితే నేనెవరో తెలీదన్న మాట?”

“ఒక్క ఇంచ్ కూడా తెలీదు.”

“మనిద్దరం ఇంతకుముందెప్పుడూ కలుసుకోలేదన్నమాట?”

“నెవర్! ఒకవేళ కలుసుకున్నా నన్ను పోలిన వ్యక్తిని కలుసుకుని వుండవచ్చు.”

“ఐసీ! అయితే నేను చాలాసార్లు కలుసుకున్న వ్యక్తి అచ్చంమీలా వుండి వుంటాడని మీరంటారు.”

“ఘార్! మనుషుల్ని పోలిన మనుషులంటారని మీరు పేపర్లో చదవలేదా?”

“లేదు”

“చదవండి. ఈ మధ్యనే వచ్చిందా ఆర్టికల్. చాలా ఇంటరెస్టింగ్ ఆర్టికల్. ప్రపంచంలో మొత్తం పదమూడు తరహాల మొహాలే వుంటాయట. మొత్తం జనాభా అంతా ఆ పదమూడుమందిలో ఎవరొకరిని పోలి వుంటారట.”

రజనికి వళ్ళు మండిపోతోంది.

తనకంటే అందమయిన పిల్ల దొరికినంతమాత్రాన తనను మరీ అంత చీప్ గా ఇన్సల్ట్ చేస్తాడా? ఇలాంటి వాళ్ళను వదిలేస్తే లాభంలేదు. చాలా కఠినంగా బుద్ధి చెప్పాలి. కొత్తగా ఇతగాడి వల్లో పడిన ఆ పిల్లకయినా ఇతగాడి పాడు గుణం టెలికాస్ట్ చేయాలి.

“ఓ-ఐసీ! మొత్తం జనాభా అంతా పదమూడుమందిని పోలి వుంటారన్నమాట.”

“అవును! కావాలంటే ఈ నెల 24వ తారీఖు ఇండియన్ ఎక్స్ప్రెస్ చూడండి.”

“తప్పకుండా చూస్తాను. ముఖాలు పదమూడే వుండవచ్చుగానీ పేర్లు కూడా పదమూడే వుండాల్సిన అవసరం లేదనుకుంటాను.”

గోపాలావ్ ముఖం పాలిపోయింది.

రజని తనని మరో చావుదెబ్బ ఎలా కొట్టబోతుందో అర్థమయేసరికి ముందే నీరసం ఆవహించేసింది.

“నో నో నో నెవర్! పేర్లు కూడా పోలి వుండాల్సిన అవసరం లేదు. అయినా ఒకోసారి పేర్లు కూడా పోలి వున్న సంఘటలున్నాయి కూడా..” అన్నాడు ఎందుకయినా మంచిదని.

అనేసి కూల్‌డ్రింక్ గడగడా తాగేసి బాటిల్ కౌంటర్ మీద పెట్టి ఇరవై నోటు వాడి మీదకు విసిరేసి-

“పద సీతా! వెళ్దాం” అన్నాడు హడావుడిగా.

కాని సీత అక్కడి నుంచి హడావుడిగా వచ్చేయడానికి ఏ మాత్రం ఉత్సాహపడ లేదు.

ఈలోగా రజని నెక్స్ డైలాగ్ కొట్టనే కొట్టేసింది-

“అచ్చం మీలాగా వుండిన మా ఫ్రెండ్ పేరు గోపాలావ్! మీ పేరు అది కాదనుకుంటా?” అంది టీజింగ్‌గా చూస్తూ.

గోపాలావ్ మీద పిడుగు పడినట్లయింది.

భయంగా సీత వైపు చూశాడు.

సీతలో ఆవేశం ఉప్పెనలా వస్తోంది

లోపల దాక్కున్న కాళికావతారం నెమ్మదిగా బయటికొస్తోంది.

ఆమె చేతిలోని కూల్‌డ్రింక్ బాటిల్ విసిరికొట్టింది.

చరచరా అక్కడి నుంచి బయటకు నడవసాగింది.

గోపాలావ్ ఆమె వెంట పరుగెత్తాడు.

“సీతా... సీతా! వన్ మినిట్.”

“భీ! సిగ్గులేకపోతేసరి.”

“అ! ఏమన్నావు?.”

“సిగ్గులేకపోతేసరి అన్నాను.”

End of Preview.

Rest of the book can be read @

<http://kinige.com/book/Mogudu+Inkopellam+Vajralu>

*** * ***